

Четвъртък, 5 юни 2008 г.

14. Призовава Съвета и Комисията да ускорят започването на преговори относно визовия режим между ЕС и Грузия с цел сключване на споразумения за визови облекчения и реадмисия с Грузия в близко бъдеще, така че да се гарантира, че гражданите на Грузия не са поставени в неравностойно положение по отношение на притежателите на руски паспорти в сепаратистските региони;
15. Приветства Заключениета на Съвета относно ЕПД от 18 февруари 2008 г. относно необходимостта от започване на преговори за задълбочени и обстойни споразумения за свободна търговия (DFTA), където това е възможно; призовава Комисията да потърси бързо споразумение с Грузия относно нейните амбиции да си осигури мандат за преговори от държавите-членки; надява се на постигането на по-нататъшен напредък по въпроса по време на френското председателство;
16. Приветства създаването на подкомитет ЕС—Грузия по въпросите на правосъдието, свободата и сигурността с цел ускоряване на двустранния диалог и изпълнение на плана за действие в рамките на ЕПД;
17. Изразява надежда, че Грузия ще използва пълноценно допълнителните финансови възможности, предоставени от Инструмента за инвестиции в рамките на ЕПД, особено в проекти, свързани с инфраструктурата, енергетиката и опазването на околната среда, но призовава Комисията за засилено внимание към образованието, изграждането на демократичните институции и социалната сфера;
18. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета, на Комисията, на държавите-членки, на президента и на парламента на Грузия, на ОССЕ, на Съвета на Европа и на президента и на парламента на Руската федерация.

Годишен доклад за 2006 г. за ОВППС

P6_TA(2008)0254

Резолюция на Европейския парламент от 5 юни 2008 г. относно годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно главните аспекти и основните решения в областта на общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС), представен на Европейския парламент в изпълнение на буква Ж, параграф 43 от Междунституционалното споразумение от 17 май 2006 г. — 2006 г. (2007/2219(INI))

(2009/C 285 E/03)

Европейският парламент,

- като взе предвид годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно главните аспекти и основните решения в областта на общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС), представен на Европейския парламент в изпълнение на буква Ж, параграф 43 от Междунституционалното споразумение между Европейския парламент, Съвета и Комисията от 17 май 2006 г. относно бюджетната дисциплина и доброто финансово управление,
- като взе предвид член 21 от Договора за ЕС,
- като взе предвид Договора за изменение на Договора за Европейския съюз и на Договора за създаване на Европейската общност (Договора от Лисабон), подписан на 13 декември 2007 г. в Лисабон, и Хартата на основните права на Европейския съюз, прогласена на 12 декември 2007 г.,
- като взе предвид Европейската стратегия за сигурност (ЕСС), приета от Европейския съвет на 12 декември 2003 г.,
- като взе предвид гореспоменатото Междунституционално споразумение от 17 май 2006 г. ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ ОВ С 139, 14.6.2006 г., стр. 1. Споразумение, последно изменено с Решение 2008/371/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 128, 16.5.2008 г., стр. 8).

Четвъртък, 5 юни 2008 г.

- като взе предвид заключенията на Председателството на Европейския съвет, проведен на 14 декември 2007 г. в Брюксел, и отправления от него призив за бързо приключване на процесите на ратификация на национално равнище с оглед влизането в сила на Договора от Лисабон на 1 януари 2009 г.,
- като взе предвид заключенията на Председателството на Европейския съвет, проведен на 15—16 декември 2005 г. в Брюксел, относно Финансовата перспектива за периода 2007—2013 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 20 февруари 2008 г. относно Договора от Лисабон ⁽¹⁾, включително становището по този въпрос на парламентарната комисия по външни работи от 22 януари 2008 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 23 май 2007 г. относно годишния доклад на Съвета до Европейския парламент за главните аспекти и основните решения в областта на общата външна политика и политиката на сигурност, включително и финансовите последици върху бюджета на Европейските общности ⁽²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 16 ноември 2006 г. относно изпълнението на Европейската стратегия за сигурност в контекста на европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) ⁽³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 16 февруари 2006 г. относно новите финансови инструменти за развитие във връзка с Целите на хилядолетието ⁽⁴⁾,
- като взе предвид своите резолюции от 10 май и от 14 ноември 2007 г. относно срещите на високо равнище ЕС—Русия ⁽⁵⁾ и от 19 юни 2007 г. относно икономическите и търговските отношения между ЕС и Русия ⁽⁶⁾,
- като взе предвид своите резолюции от 1 юни 2006 г. за подобряване на отношенията между ЕС и САЩ в рамките на Споразумението за трансатлантическо партньорство и за трансатлантическите отношения между ЕС и САЩ в областта на икономиката ⁽⁷⁾, както и своята резолюция от 25 април 2007 г. относно трансатлантическите отношения ⁽⁸⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 12 юли 2007 г. относно Близкия Изток ⁽⁹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 13 декември 2007 г. относно срещата на високо равнище ЕС—Китай и диалога за правата на човека ЕС—Китай ⁽¹⁰⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 25 октомври 2007 г. относно отношенията между ЕС и Африка ⁽¹¹⁾ и от 10 май 2007 г. относно страните от региона на Африканския рог: регионално политическо партньорство на ЕС за мир, сигурност и развитие ⁽¹²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 10 май 2007 г. относно реформите в арабския свят: каква стратегия да предприеме Европейският съюз ⁽¹³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 27 април 2006 г. относно засилено партньорство между Европейския съюз и Латинска Америка ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ Приети текстове, Р6_TA(2008)0055.

⁽²⁾ ОВ С 102 Е, 24.4.2008 г., стр. 309.

⁽³⁾ ОВ С 314 Е, 21.12.2006 г., стр. 334.

⁽⁴⁾ ОВ С 290 Е, 29.11.2006 г., стр. 396.

⁽⁵⁾ ОВ С 76 Е, 27.03.2008 г., стр. 95 и Приети текстове, Р6_TA(2007)0528.

⁽⁶⁾ Приети текстове, Р6_TA(2007)0262.

⁽⁷⁾ ОВ С 298 Е, 8.12.2006 г., стр. 226 и 235.

⁽⁸⁾ ОВ С 74 Е, 20.3.2008 г., стр. 670.

⁽⁹⁾ Приети текстове, Р6_TA(2007)0350.

⁽¹⁰⁾ Приети текстове, Р6_TA(2007)0622.

⁽¹¹⁾ Приети текстове, Р6_TA(2007)0483.

⁽¹²⁾ ОВ С 76 Е, 27.03.2008 г., стр. 106.

⁽¹³⁾ ОВ С 76 Е, 27.03.2008 г., стр. 100.

⁽¹⁴⁾ ОВ С 296 Е, 06.12.2006 г., стр. 123.

Четвъртък, 5 юни 2008 г.

- като взе предвид резолюцията си от 18 януари 2006 г. ⁽¹⁾ и заключенията на Съвета по общи въпроси и външни отношения от 10 март 2008 г. относно Афганистан,
- като взе предвид своята резолюция от 10 март 2005 г. относно конференцията по преразглеждането на Договора за неразпространение на ядрените оръжия в Северна Корея и Иран ⁽²⁾, в която се заявява, че „Без мнение, без плащане“ („No Say, No Pay“) е принцип, който ЕС ще следва във взаимоотношенията си с Корейския полуостров,
- като взе предвид своята резолюция от 25 октомври 2007 г. относно Иран ⁽³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 25 октомври 2007 г. относно проекторешението на Комисията за създаване на специална мярка за Ирак за 2007 г. ⁽⁴⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 26 септември 2007 г. „Към обща европейска външна политика в областта на енергетиката“ ⁽⁵⁾,
- като взе предвид своите резолюции от 15 ноември 2007 г. относно ограничаване на глобалното изменение на климата до 2 градуса по Целзий — пътят до конференцията в Бали относно изменението на климата и след това (СОР13 и СОР/МОР3) и от 29 ноември 2007 г. относно търговията и изменението на климата ⁽⁶⁾, както и заключенията на Председателството от Европейския съвет в Брюксел от 13 и 14 март 2008 г. относно изменението на климата и енергетиката и документа, представен му от Върховния представител на ЕС и Европейската комисия по въпросите на изменението на климата и международната сигурност ⁽⁷⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 12 декември 2007 г. относно борбата срещу тероризма ⁽⁸⁾,
- като взе предвид своите резолюции от 26 април 2007 г. относно годишния доклад за 2006 г. за състоянието на правата на човека по света и политиката на ЕС по този въпрос ⁽⁹⁾ и от 6 септември 2007 г. относно провеждането на диалог и консултации с трети страни в областта на правата на човека ⁽¹⁰⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 13 декември 2006 г. относно институционалните аспекти на възможностите на Европейския съюз да интегрира нови държави-членки ⁽¹¹⁾,
- като взе предвид своите резолюции от 13 декември 2006 г. по Съобщението на Комисията относно стратегията за разширяване и основните предизвикателства за 2006—2007 г. ⁽¹²⁾ и от 15 ноември 2007 г. относно укрепване на европейската политика на добросъседство ⁽¹³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 17 януари 2008 г. относно подход в регионалната политика за Черно море ⁽¹⁴⁾,
- като взе предвид своята препоръка до Съвета от 25 октомври 2007 г. за отношенията между Европейския съюз и Сърбия ⁽¹⁵⁾,
- като взе предвид член 112, параграф 1 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на Комисията по външни работи (А6-0189/2008),

⁽¹⁾ ОВ С 287 Е, 24.11.2006 г., стр. 176.

⁽²⁾ ОВ С 320 Е, 15.12.2005 г., стр. 253.

⁽³⁾ Приети текстове, Р6_ТА(2007)0488.

⁽⁴⁾ Приети текстове, Р6_ТА(2007)0481.

⁽⁵⁾ Приети текстове, Р6_ТА(2007)0413.

⁽⁶⁾ Приети текстове, Р6_ТА(2007)0537 и Приети текстове, Р6_ТА(2007)0576.

⁽⁷⁾ S113/08, 14 март 2008 г.

⁽⁸⁾ Приети текстове, Р6_ТА(2007)0612.

⁽⁹⁾ ОВ С 74 Е, 20.03.2008 г., стр. 753.

⁽¹⁰⁾ Приети текстове, Р6_ТА(2007)0381.

⁽¹¹⁾ ОВ С 317 Е, 23.12.2006 г., стр. 485.

⁽¹²⁾ ОВ С 317 Е, 23.12.2006 г., стр. 480.

⁽¹³⁾ Приети текстове, Р6_ТА(2007)0538.

⁽¹⁴⁾ Приети текстове, Р6_ТА(2008)0017.

⁽¹⁵⁾ Приети текстове, Р6_ТА(2007)0482.

Четвъртък, 5 юни 2008 г.

- А. като има предвид, че ясното определяне на интересите на Съюза е от съществено значение за постигане на целите на външната дейност на Съюза и по-специално неговата политика в областта на външните работи;
- Б. като има предвид, че е необходимо по-голямо политическо единство в рамките на Европейския съюз за укрепване и постигане на ефективност на диктуваната от ценности ОВППС, тъй като в противен случай се рискува да бъде подронено доверието в Европейския съюз като глобален фактор, както стана при начина, по който ЕС постъпи в случаите с Китай, Русия, Ирак, Афганистан, Куба и енергийната сигурност; като има предвид, че трябва да се наляваме, че Договорът от Лисабон и засилената роля на върховния представител ще спомогнат за осъществяването на по-ориентирана към бъдещето и дългосрочна стратегия за външната политика и за изграждането на цялостен подход, който да спечели подкрепата на всички държави-членки;
- В. като има предвид, че Договорът от Лисабон внася явни подобрения в действащите разпоредби в областта на ОВППС, като по този начин подобрява международния облик на Съюза и увеличава неговата ефективност; като има предвид въпреки това, че са необходими по-нататъшни усилия за ускоряване на процеса на вземане на решения относно външната политика с оглед преодоляване на правото на вето и въвеждането на гласуване с квалифицирано мнозинство;
- Г. като има предвид, че напрежението, породено от кризи и конфликти отвъд границите на ЕС, и необходимостта да се преодоляват тревожни нови предизвикателства, предизвикани от бързото изменение на климата, предполагат по-широки перспективи за ОВППС;
- Д. като има предвид, че за да се ползват с доверие, ОВППС и бъдещата обща политика за сигурност и отбрана (ОПСО) се нуждаят от средства, които да съответстват на техните амбиции и конкретни цели и като има предвид, че във връзка с това се смята за необходимо тези средства да бъдат увеличени съществено по време на средносрочния преглед на Финансовите перспективи през 2009 г. и от други финансови източници;

Принципи

1. На мнение е, че от своето създаване ОВППС, включително европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО), са помогнали за засилването на европейската идентичност и ролята на ЕС като глобален фактор;
2. При все това счита, че ролята на ЕС в света не съответства на неговия потенциал и на очакванията на общественото мнение в Европа поради неохотата на държавите-членки да приемат необходимите и належащи реформи, насочени към повишаване на ефективността, съгласуваността и отчетността на външната му политика;
3. Вярва, че тъй като Европейският съюз е общност, основаваща се на ценности, за да се ползва с доверие като глобален фактор, той трябва да поддържа своите високи стандарти във външните отношения и затова ОВППС трябва да се гради върху ценностите, които Европейският съюз и неговите държави-членки споделят, и по-специално демокрацията, правовата държава и зачитането на правата на човека и основните свободи като ключови цели на ОВППС;
4. В това отношение отбелязва, че силната енергийна зависимост на ЕС от недемократични държави може да подрони способността му да отстоява позициите си, както и да подрони съгласуваността и устойчивия характер на общата му външна политика;
5. Твърдо вярва, че Европейският съюз може да оказва въздействие и да провежда истинска, ефективна и убедителна ОВППС само ако определя ясно своите общи цели, осигурява си подходящите инструменти по начин, който гарантира съответствие на цели и средства, говори с един глас и притежава силната демократична легитимност, която се осигурява от упражнявания от Европейския парламент контрол; същевременно счита, че ключовите цели на ОВППС могат да бъдат постигнати само ако самият Европейски парламент изразява една обща позиция, като в това отношение поощрява по-ясното разграничаване на компетенциите на неговите специализирани органи, които работят по ОВППС, от тематична и географска гледна точка;
6. Призовава държавите-членки да се ангажират с провеждането на консултации с техните партньори в ЕС и с върховния представител преди приемането на стратегически решения в областта на външната политика, и особено в многостранни организации, така че техните позиции по стратегически решения да бъдат поне съгласувани, сближавани се и съвместими и да не оказват влияние върху съгласуваността и сплотеността на външната дейност на ЕС или да подронват доверието в ЕС като глобален фактор по отношение на трети държави;

Четвъртък, 5 юни 2008 г.

Годишен доклад относно ОВППС и отношенията между институциите на ЕС за 2006 г.

7. Отбелязва годишния доклад на Съвета относно ОВППС за 2006 г.;
8. Като признава напредъка в структурата на доклада, особено включването на по-ориентирано към бъдещето планиране наред с описанието на проведените през предходната година дейности, изразява очакване Съветът да отчете в следващия годишен доклад приетите от Парламента съответни резолюции и/или препоръки;
9. Счита, че Парламентът следва да приема по-системно позиции за всеки следващ етап от процеса на вземане на решения по ОВППС и ЕПСО; препоръчва, където е уместно, общите позиции и съвместните действия, с цел засилване на тяхната демократична легитимност, да вземат под внимание и да съдържат позовавания на тези приети от Парламента позиции;
10. Признава, че в отношенията между Съвета и Парламента е постигнат значителен напредък, особено чрез установяването на нови и по-гъвкави канали за комуникация; все пак счита, че Парламентът трябва да приеме по-твърда позиция във връзка с обсъжданите въпроси, която следва да бъде систематично разглеждана в Съвета; изтъква, че е постигнат напредък и чрез засилване на контактите между институциите, включително редовен обмен на мнения с върховния представител и по-чести явявания на специални представители на ЕС и на други висши длъжностни лица пред Парламента; въпреки това счита, че съществува възможност да бъде постигнат още напредък, особено по отношение на определянето на момента на тези явявания, което следва да отразява също дневния ред на Парламента и на неговите компетентни органи;
11. Приветства все по-честото признаване, че легитимността и съгласуваността на ОВППС/ЕПСО зависят до голяма степен от растящото желание на върховния представител и неговите служби да си сътрудничат с Парламента, а също и от готовността на председателството на Съвета да се ангажира с Парламента;

Приоритети на Парламента по някои хоризонтални аспекти за 2008 г.

12. Предлага през 2008 г. да се даде приоритет на ограничен брой теми, които да са свързани в по-голяма степен с тревогите на европейските граждани и техните очаквания за ролята на ЕС в областта на международната политика;
13. Призовава Съвета и Комисията съвместно и неотложно да разгледат актуалните въпроси, които са повод за загриженост в Европа, като тероризма, организираната престъпност, подобряването на сигурността чрез сътрудничество и развитие, енергийната сигурност, изменението на климата, устойчивото развитие, повишаването на стабилността в съседните региони, управлението на кризи, предотвратяването и разрешаването на конфликти, неразпространението на оръжия за масово унищожение, управлението на миграцията и насърчаването на правата на човека и гражданските свободи; приветства доклада на Комисията и на върховния представител до Европейския съвет относно изменението на климата и международната сигурност; призовава Съвета да разгледа доклада и да представи препоръки относно подходящи последващи действия; подчертава значението на външното измерение като крайъгълен камък за изграждането на европейско пространство на свобода, сигурност и правосъдие;
14. Приканва Върховния представител да оцени постигнатия напредък и евентуални пропуски при изпълнението на ЕСС от 2003 г. насам, включително предложения за подобряване и допълване на ЕСС; вярва, че зачитането на международното право, ефективното многостранно сътрудничество, сигурността на хората и правото на гражданите по целия свят на защита, предотвратяването на конфликти, разоръжаването и ролята на международните институции следва да се превърнат във водещи принципи на външната дейност на ЕС; счита, че подобна оценка следва да послужи за основа на по-широк обществен политически дебат; подчертава, че всякаква бъдеща оценка на ЕСС следва да се изготви при тесни консултации с всички институции на ЕС, включително Европейския парламент, и с националните парламенти; счита, че ЕСС следва да бъде пре-разглеждана така, че да се включи задълбочен анализ на настоящата мисия и бъдещата ориентация на НАТО и

Четвъртък, 5 юни 2008 г.

връзките на НАТО с Европейския съюз на стратегическо и оперативно равнище, както и анализ на последиците по отношение на сигурността от по-нататъшно разширяване на НАТО; приканва Европейския съвет да формулира за първи път последователна позиция относно политиката ЕС—НАТО, която да послужи не само за обновяване на трансатлантическите отношения, но и за осигуряване на подкрепа в началните етапи на развитието на ЕПСО, както е предвидено в Договора от Лисабон;

15. Призовава Съвета да обмисли създаването на подходящи структури и процедури, както и подобряването на функционирането на съществуващите такива, за да може ЕС да развие капацитета за бързо реагиране в кризисни ситуации; призовава също така за разработване на правна рамка, в която да се дефинира правото на намеса и задължението за защита в кризисни ситуации, включително процедурата за вземане на решения и съответните отговорности в такива ситуации;

16. Счита, че значението на външнополитическото измерение на енергийната сигурност, включително зависимостта на Съюза от енергийни и други стратегически доставки от нестабилни или недемократични страни и региони, ще продължи да се увеличава; препоръчва широко диверсифициране на източниците на енергия и пътищата за транспортиране на енергия и повишаване на енергийната ефективност, както и солидарност на държавите-членки на ЕС в областта на политиката по отношение на енергийната сигурност; изразява неодобрение относно несъгласуваното подписване на двустранни споразумения в областта на енергетиката от държави-членки, които подронват интересите и поставят под въпрос стратегическите проекти на Съюза като цяло и на други държави-членки; в тази връзка подчертава стратегическото значение на газопровода Набуко за енергийната сигурност на Европейския съюз и призовава Комисията и Съвета към мобилизация на всички усилия за успешното изпълнение на този проект възможно най-скоро; отново повтаря своя призив за създаване на длъжността върховен официален представител по външна енергийна политика, подчинен на бъдещия върховен представител/заместник-председател на Комисията с двойни правомощия, който да отговаря за координиране на дейността на Съюза в тази област; изразява съжаление относно липсата на отговор от Съвета и Комисията на гореспоменатата резолюция на Парламента от 26 септември 2007 г.;

17. Изразява съжаление относно липсата на напредък към обща европейска външна политика в енергетиката и осъжда двустранния начин на действие, възприет от някои държави-членки, който значително отслабва позициите за преговаряне на Европейския съюз като цяло и усилията му към постигане на обща външна политика в енергетиката; отново изразява мнението си, че подобна политика трябва да бъде основана на солидарност и подкрепяна от ефективен вътрешен пазар с добри взаимовръзки, снабден с всички необходими инструменти за противодействие на монополното и политически мотивирано нетърговско поведение, което може да бъде заплаха за енергийната сигурност на Общността; следователно приветства и решително подкрепя клаузата относно трети държави, включена в третия енергиен пакет;

18. Заявява отново, че тероризмът като средство, използвано от недемократични държави или терористични организации, е една от основните заплахи за сигурността на ЕС и приветства усилията, полагани от координатора на ЕС за борба с тероризма да консолидира прилагането на стратегията на ЕС за борба срещу тероризма; отбелязва, че борбата срещу тероризма трябва да се води, като се зачитат универсалните ценности — демокрация, правова държава, права на човека и основни свободи, както и тяхната защита, в тясно сътрудничество с международните партньори и в съответствие със стратегията, приета от ООН; счита, че ефективната борба срещу тероризма трябва да бъде ключов приоритет в отношенията между ЕС и трети държави;

19. Заявява отново колко е важно системното управление на миграцията; счита, че поради това е от съществено значение да се подсилят сътрудничеството както на страните на произход, така и на транзитните страни и то да бъде поощрявано чрез прилагане на политика на положителна условност; посочва необходимостта от предотвратяване на незаконната имиграция и борбата с групите, които извършват незаконен трафик на имигранти;

20. Заявява отново, че укрепването на глобалното управление, международните институции и значението на международното право продължава да бъде жизненоважен интерес за външната дейност на Съюза; във връзка с това подчертава решаващата роля на ООН в подкрепа на ефективното многостранно сътрудничество и подчертава, че Съюзът трябва да бъде единен в настояванията си пред своите партньори да следват политика на развитие и заздравяване на демокрацията, правата на човека и правовата държава като обща основа за постигането на световен просперитет и сигурност; отново потвърждава своя ангажимент към Целите на хилядолетието за развитие на ООН, и по-специално глобалната борба срещу бедността;

21. Счита, че при усилията за глобално управление трябва да се отделя особено внимание на ролята на суверенните фондове (sovereign wealth funds) и аналогичните държавни икономически участници, които следва да бъдат насърчавани да действат при условия на максимална прозрачност и отчетност;

Четвъртък, 5 юни 2008 г.

22. Счита, че е важно ЕС да положи по-големи усилия за засилване и консолидиране на своите политики за подкрепа на демокрацията в световен мащаб; следователно счита, че е от съществено значение подобна подкрепа да получи централно място в рамките на ОВППС и да се осигури съгласуваност между действията на институциите на ЕС и действията на държавите-членки;
23. Настоява за необходимостта от ефективно изпълнение на клаузите за правата на човека, на разпоредбите за неразпространение на оръжия за масово унищожение и за мерките за борба с тероризма и за включването на клауза за енергийна сигурност в споразуменията с трети държави, за да се гарантира съгласуваността и ефективността на външните политики на ЕС;
24. Настоява за необходимостта от продължаване на натиска за изпълнение на международно равнище на стратегията на ЕС срещу разпространението на оръжия за масово унищожение, от активни действия за запазване на съществуващата система за контрол върху въоръженията и разоръжаване, и по-специално за влизане в сила на Договора за пълна забрана на ядрените опити, от последователно прилагане и всеобхватно наблюдение на Конвенцията за химическите оръжия, от международна забрана на касетъчните боеприпаси и от универсално приложение на Конвенцията от Отава за забрана на противопехотните мини, от повече усилия по инициативите за контрол върху търговията с леко стрелково оръжие и други инициативи и въпроси, свързани с разоръжаването и неразпространението, и от укрепване на многостранните договори за неразпространение и за осигуряване на финансови средства за изпълнение на стратегията на ЕС срещу разпространението на оръжия за масово унищожение; призовава ЕС и държавите-членки да играят позитивна и ефективна роля за излизане от задънената улица, в която се намира Конференцията по разоръжаване в Женева, и да предприемат стъпки, които да гарантират завършването на преговорите с приемането на недискриминационен, многостранен, международен и подлежащ на ефективна проверка договор, забраняващ производството на разпадащи се материали за ядрени оръжия;

Приоритети на Парламента в географските региони за 2008 г.

25. Споделя становището, че процесът на разширяване на Съюза на основата на член 49 от Договора за ЕС ще продължи да бъде ключов външнополитически приоритет и че той следва да се основава на възможностите на Съюза да интегрира нови държави-членки (вземайки под внимание влиянието на разширяването върху неговите институции, финансови ресурси и способността му да преследва политическите си цели);
26. Счита, че стабилността в Западните Балкани следва да бъде основен приоритет за ЕС през 2008 г. в съответствие с позицията на Съвета, изложена в неговия Годишен доклад за 2006 г.; затова отдава изключително значение на удвояването на усилията за приближаване на Западните Балкани до ЕС, включително въвеждане на безвизов режим, засилване на регионалното сътрудничество в сфери като търговия, транспорт, енергетика и участие на държави от Западните Балкани в програми на Общността; счита, че по-сериозното внимание върху икономическите и социалните въпроси, което това включва, би улеснило и подкрепило подготовката на тези държави за присъединяване към ЕС в съответствие със Солунския дневен ред; подчертава значението на включването на гражданското общество в процеса на присъединяване;
27. Счита, че диалогът със Сърбия следва да се засили и че следва да се предприемат конкретни стъпки, за да се препотвърди европейската перспектива за тази държава; счита, че подписването на Споразумението за стабилизиране и асоцииране е конкретна стъпка към бъдещото присъединяване на Сърбия към ЕС; насърчава предоставянето на значителна помощ, изпълнението на взаимни ангажменти и мерки за сътрудничество, включително пътната карта за либерализация на визовия режим; подчертава, че следва да се постави особено ударение върху укрепването на връзките с всички демократични сили и гражданското общество в области от общ интерес; счита, че ЕС следва да развие адекватни политики и да инициира подходящи процеси за избягване на изолация на Сърбия;
28. Позовава се на заключенията на Съвета по общи въпроси и външни отношения, проведен на 18 февруари 2008 г., на който Съветът отбеляза приемането от Асамблеята на Косово на 17 февруари 2008 г. на резолюция, в която се обявява независимостта на Косово, и в които Съветът посочва още, че държавите-членки ще вземат решения относно техните отношения с Косово в съответствие с националната практика и международното право;
29. Счита, че мисията на Европейския съюз в областта на върховенството на закона (EULEX) в Косово трябва да защитава интересите на националните малцинства, както е предвидено в плана „Ахтисаари“, за да се запази многоетническият характер на територията, да гради доверие между етническите общности, да защитава културното, религиозното и историческото наследство, да заздравява правовата държава и да насърчава икономическото развитие; посочва, че само ангажиментът на местно равнище за тези усилия ще гарантира успешен преход и устойчиво социално, политическо и икономическо развитие на Косово; изразява

Четвъртък, 5 юни 2008 г.

загриженост относно беззаконията в преговорите за прехвърляне на отговорности от Временната административна мисия на ООН в Косово (UNMIK) към EULEX; призовава държавите-членки на ЕС да предприемат съгласувани действия в Обединените нации, за да осигурят признаването на мисията EULEX като част от международното гражданско присъствие в Косово съгласно Резолюция 1244 (1999) на Съвета за сигурност на ООН;

30. Подчертава, че положението на малцинствата във всички държави от Западните Балкани следва да бъде обект на допълнително внимателно наблюдение от страна на ЕС с цел да се осигури ефективна защита на всички малцинствени групи и техните права и че в тази област следва да се постигне допълнителен последователен напредък в съответствие с европейските норми; изразява убеждението, че Европейската година на межкултурен диалог (2008 г.) следва да се използва за развитие на взаимно разбирателство и образование, възпитаващо толерантност;

31. Освен това подчертава, че укрепването на европейската политика на добросъседство (ЕПД) трябва да се разглежда като основна цел за 2008 г. и че това трябва да доведе до по-диференциран подход към нашите съседи, при който належащо се отчитат техните очаквания и стратегическите интереси на Съюза; вярва, че в тази преразгледана политика трябва да бъдат ползвани по-добре и по-широко наличните инструменти на Общността;

32. Посочва отново, че продължаващите неразрешени конфликти в държавите, участващи в ЕПД, представляват сериозно предизвикателство за сигурността на външните граници на ЕС и за ефективното изпълнение на ЕПД; подчертава, че след разширяването през 2007 г. границите на ЕС се доближиха още повече до тези конфликтни зони; по тази причина призовава ЕС да участва по-активно и мащабно в усилията, които се полагат понастоящем за разрешаване на тези конфликти, по-специално конфликта в приднестровската част на Република Молдова, в съответствие с международното право и принципите на териториална цялост, както и да се ангажира повече в управлението на конфликти;

33. Счита, че Съюзът следва да концентрира своето внимание върху развиването на икономическо сътрудничество, политическа стабилност и демокрация в трите ключови области на регионално сътрудничество, а именно Средиземноморието, Балтийско море и Черно море, като използва структурите за сътрудничество в тези области, укрепва взаимодействието между институционалните и регионалните политики и подпомага държавите от споменатите региони в процесите на интеграция; приветства изразеното по време на Европейския съвет от 13—14 март 2007 г. намерение да се даде тласък на Барселонския процес; посочва колко е важно да се постигнат осезаеми резултати в Евро-средиземноморския регион, където следва да се насърчава зачитането на правата на човека и икономическото и социално развитие в страните по южния бряг на Средиземно море и да се обръща по-голямо внимание на предизвикателствата, свързани с енергетиката и околната среда;

34. Отново подчертава, че регионите на Черно и Балтийско море са от стратегическо значение за Съюза и че следователно при тях има нужда от по-съгласуван подход, подобен на разработения за средиземноморския регион; призовава Съвета и Комисията да укрепват регионалното сътрудничество с Черноморието и Прибалтика; счита, че еднакво внимание и баланс между тези три ключови региона биха могли да се осигурят най-добре чрез разработване на нови организационни структури за регионално сътрудничество в регионите на Черно и Балтийско море, както и чрез укрепване на отношенията със съществуващите многостранни асамблеи като Парламентарната асамблея на Черноморското икономическо сътрудничество;

35. Подчертава необходимостта да се укрепят трансатлантическия алианс и да се засилят връзките със САЩ наред с другото чрез по-развито и всестранно Споразумение за трансатлантическо партньорство, чийто потенциал следва да бъде използван напълно, и което следва да включва консултация и сътрудничество по общите интереси, както и по предотвратяването на граждански конфликти, международния правен ред, мира и разоръжаването, устойчивото развитие и борбата с бедността; приветства създаването на Трансатлантическия икономически съвет; подчертава значението на парламентарното измерение в рамката на „Трансатлантическия законодателен диалог“, както и необходимостта от по-задълбочен диалог с Конгреса на САЩ относно бъдещето на отношенията между ЕС и САЩ, бъдещето на НАТО и реформата на ООН;

36. Счита, че преразглеждането през 2008 г. от Съюза на неговите отношения с Русия е изключително важно; споделя становището, че тези отношения следва да се основават на едно балансирано партньорство, което да даде отговори на международните предизвикателства, като неразпространение на оръжия за масово унищожение, регионална сигурност и енергийна сигурност, и да насърчи укрепването на демокрацията, защитата на правата на човека, свободната търговия и преди всичко зачитането на правовата държава; припомня, че едно истинско партньорство трябва да се основава на равно третиране на всички държави-членки, както и

Четвъртък, 5 юни 2008 г.

на добри отношения със съседните държави, на прозрачност и отчетност; отправя искане към държавите-членки да координират отношенията си с Руската федерация въз основа на общите интереси на Съюза; призовава Съвета и Комисията да гарантират, че мандатът за всякакво бъдещо споразумение не само подчертава тези споделени интереси, но и установява механизъм за наблюдение на неговото спазване;

37. Призовава Съвета и Комисията да продължат своите усилия както в рамките на Близкоизточната четворка, така и на място, с цел насърчаване на преговорите между израелци и палестинци за постигане на цялостно, трайно и справедливо мирно решение на основата на две сигурни и жизнеспособни държави в съответствие с ангажиментите, заложи в програмата от Анаполис; споделя становището, че Съюзът следва да използва в най-голяма степен своето финансово, търговско и политическо влияние върху двете страни, за да постигне това мирно решение, и че в рамките на съответните форуми Съюзът следва да играе роля, която съответства на неговия финансов и политически принос;

38. Счита, че режимът за неразпространение на ядрените оръжия в рамките на Договора за неразпространение на ядрените оръжия (ДНЯО) е сериозно застрашен и призовава Съвета и конкретно двете държави-членки, които притежават ядрени оръжия, да предложат европейска инициатива относно изпълнението на задълженията за разоръжаване, включени в член VI от ДНЯО, по-специално във връзка с конференцията за преразглеждане на ДНЯО през 2010 г.; силно се противопоставя на производството и разпространението на оръжия за масово унищожение, което заплашва да се превърне в реалност във все повече държави поради невъзможността за ясно разделение на използването на ядрените технологии за енергийни цели и използването им за производство на оръжия; в тази връзка цитира по-специално съществуващите съмнения по отношение на целите на ядрената програма на Иран; призовава Иран да действа активно за прозрачност в отношенията си с Международната агенция по атомна енергия (МААЕ) и да се опитва да възстанови доверието във връзките си с международната общност; призовава членовете на Съвета за сигурност на ООН да отнесат иранския въпрос отново до МААЕ и да започнат преговори без предварителни условия; призовава държавите-членки на ЕС да забранят всякакъв износ на ядрени технологии за всички страни, които не са ратифицирали допълнителните протоколи към ДНЯО;

39. Счита, че ЕС би могъл да допринесе за изграждането на доверие по отношение на държавите, с които няма договорни връзки или тези връзки са ограничени, като насърчи междуличностните контакти, напр. чрез побратимяване на градове или програмите „Еразъм Мундус“;

40. Очаква бързо и цялостно изпълнение на стратегията за Централна Азия;

41. Отново заявява, че насърчаването на международната солидарност, стабилност, мир, развитието на демокрацията и икономиката и човешко развитие, правовата държава и борбата с наркотиците трябва да продължат да бъдат сред приоритетите на политиката на ЕС по отношение на Афганистан през 2008 г.; подчертава необходимостта от възстановяване на сигурността в Афганистан, което не може да бъде постигнато само с военни средства; подчертава, че с оглед на това от еднаква важност е укрепването на полицейските сили с оглед установяването на правова държава и увеличаването на усилията за развитие; отбелязва със загриженост постепенното увеличаване на производството на наркотици, което отново постави Афганистан на първо място в света по производство на наркотици; приветства разполагането на полицейска мисия на ЕС в Афганистан (EUPOL Афганистан) и настоятелно призовава държавите-членки на ЕС да осигурят опитен и добре подготвен персонал и в крайна сметка да разширят мисията; изразява загриженост, че недостатъчната координация както в рамките на международната общност (особено между ЕС и НАТО), така и в отношенията с афганистанските органи, сериозно вреди на ефективността на действията на място; призовава всички участници да положат усилия, за да подобрят тази ситуация; във връзка с това приветства назначаването на Kai Eide за специален представител на генералния секретар на ООН за Афганистан;

42. Препоръчва през 2008 г. да бъдат задълбочени политическите и икономическите отношения с Китай, при условие че бъде постигнат значителен напредък в областта на демокрацията и правата на човека и че Китай отчита дълбоката загриженост на ЕС относно неговото поведение в Тибет, при поддръжане на конструктивен диалог с властите относно тези въпроси, и още повече при подготовката на Олимпийските игри в Пекин; отправя искане към Китай да разработи далновиден, цялостен подход за преустройството на страната, с по-голямо уважение към различните народи и културни традиции в нея; в тази връзка изразява съжаление за липсата на съществени резултати по отношение на диалога между ЕС и Китай в областта на правата на човека;

Четвъртък, 5 юни 2008 г.

43. Препоръчва през 2008 г. да бъдат задълбочени политическите и икономическите отношения с Асоциацията на държавите от Югоизточна Азия (АСЕАН) въз основа на значителен напредък в областта на демокрацията и правата на човека; признава нарастващата роля на АСЕАН като фактор за регионална стабилност и просперитет; вярва, че съществува голям потенциал за засилено сътрудничество между ЕС и АСЕАН, основаващо се отчасти на напредъка на АСЕАН в регионалната интеграция и в областта на демокрацията и правата на човека; остава особено загрижен за положението в Мианмар;

44. Подчертава необходимостта през 2008 г. да се предприемат съществени стъпки в изпълнение на решенията, взети на срещата на върха ЕС—Африка, която се проведе през декември 2007 г. в Лисабон; в този контекст приветства назначаването на специален представител на ЕС/ръководител на делегация на Европейската комисия към Африканския съюз с двойни пълномощия, базиран в Адис Абеба; във връзка с това смята, че ЕС в сътрудничество с ООН следва да положи всички усилия, за да засили възможностите на Африканския съюз за укрепване и поддържане на мира; в тази връзка приветства мисиите на ЕС за реформа на сектора за сигурност в Демократична Република Конго и в Република Гвинея Бисау и призовава за координирано използване на ОВППС и инструментите на Общността, като например инструмента за стабилност;

45. Очаква, че Петата среща на върха между ЕС, Латинска Америка и Карибите, проведена през май 2008 г. в Лима, ще доведе до задълбочаване на съдържанието на обявената двурегионална асоциация, включително създаването на Двурегионалния фонд за солидарност, предложено от Парламента, както и до своевременно приключване до края на 2008 г. на преговорите по споразумението за асоцииране между ЕС, Меркосур, Андската общност и Централна Америка;

46. Обръща внимание на своите подробни резолюции и доклади, засягащи различните географски региони, които представляват интерес, тъй като те могат да съдържат ценен принос към дебата относно начина, по който следва да се развива политиката на ЕС по отношение на тези географски региони;

47. Препоръчва Съюзът да засили своя политически диалог с трети страни и региони, по-специално с основни партньори; припомня важната роля, която парламентарната дипломация играе като допълнителен инструмент в отношенията между Съюза и трети страни и региони, най-вече чрез трите основни многостранни междупарламентарни асамблеи (Съвместната парламентарна асамблея АКТЬ—ЕС (СПА АКТЬ—ЕС), Евро-средиземноморската парламентарна асамблея (EuroMed) и Парламентарната асамблея ЕС—Латинска Америка (EuroLat); ангажира се да създаде Парламентарна асамблея ЕС—Добросъседство—Изток (Euro- Nest) до 2009 г. с цел разширяване на парламентарното измерение на политическото партньорство между Европейския парламент и страните, участващи в източната част от ЕПЦ;

48. Повтаря своя призив към държавите-членки на ЕС, които са членки и на Съвета за сигурност на ООН, да подобрят своята координация в тази рамка, за да увеличат ефективността на дейността на Съюза на световната сцена и в по-дългосрочен план да се стремят към осигуряване на място за ЕС в Съвета за сигурност в контекста на основна реформа на системата на ООН; изисква от постоянните членове на Съвета за сигурност на ООН, които са държави-членки на ЕС, да си сътрудничат по-тясно с онези държави-членки, които не са постоянни членове;

Ефективност, съгласуваност и видимост на ОВППС

49. Приветства подобренията, направени от Договора от Лисабон във връзка с външната дейност, ОВППС и ЕПСО, която ще стане ОПСО; споделя позицията, че новият договор подобрява съществено външната дейност на Съюза и неговата роля в международните отношения и повишава видимостта и облика на Съюза, като същевременно засилва неговите възможности за ефективни действия на световната сцена;

50. Изразява надежда, че Договорът от Лисабон ще бъде ратифициран своевременно във всички държави-членки, което ще позволи той да влезе в сила навреме; поздравява държавите-членки, които вече са ратифицирали Договора от Лисабон;

Четвъртък, 5 юни 2008 г.

51. Приветства подобряването на институционалната рамка на Съюза в областта на ОВППС най-вече чрез:
- а) създаването на поста Върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, който ще бъде заместник-председател на Комисията, отчиташ се пред Парламента, както и председател на Съвета на министрите на външните работи, и ще провежда ОВППС и ОПСО, ще допринесе за развитието на политиката и ще гарантира последователността на външната дейност на Съюза;
 - б) създаването, със съгласието на Комисията и след консултации с Парламента, на Европейска служба за външна дейност (ЕСВД), която ще подпомага върховния представител, и чийто персонал ще бъде набран сред служителите на Комисията, секретариата на Съвета и националните дипломатически служби;
52. Приветства разширяването на външното поле на дейност на Съюза, включително създаването на нова правна основа и инструменти, засягащи свързаните с ОВППС области, като например изрична правна основа за ЕПД, установяване на единна правосубектност на Съюза, спешна финансова подкрепа за трети страни, хуманитарна помощ, санкции срещу недържавни формирания, политика за космоса, енергийна сигурност, борба срещу изменението на климата, предотвратяване на международния тероризъм и защита на личните данни;
53. Подчертава значението на гарантиране на съгласуваност на политиките в рамките на външнополитическата дейност на Съюза, и по-специално между ОВППС, ОПСО и политиките в областта на развитието и търговията; в тази връзка подчертава значителната роля, която върховният представител и ЕСВД следва да играят за осигуряване на съгласуваност на политиките;
54. Припомня, че установяването на юридическата правосубектност на Съюза повдига въпроса за неговия статут в рамките на международни организации, като например ООН; споделя становището, че бъдещият статут на Съюза в ООН следва да съответства на неговия финансов и политически принос;

Договорът от Лисабон и неговото въздействие върху отношенията Съвет—Парламент—Комисия по въпросите на ОВППС/ОПСО и върху парламентарния контрол върху ОВППС/ОПСО

55. Смята, че установяването на най-близко възможно сътрудничество между председателя на Европейския съвет, председателя на Комисията, върховния представител и ротационното председателство е от решаващо значение, за да се гарантира, че техните различни функции допринасят за съгласуваността и ефективността на ОВППС;
56. Призовава Съвета да отговаря по същество на желанията и тревогите, изказани в официални съобщения на Парламента, особено по отношение на резолюции относно случаи на нарушаване на правата на човека, демокрацията и правовата държава;
57. Призовава Съвета да разгледа ефикасността на политиките си на санкции срещу определени ужасяващи режими, като например режима на Мугабе в Зимбабве и на военната хунта в Мианмар, и да въведе мерки за подобряването им, включително необходимите механизми за пълното им спазване и налагане;
58. Приканва бъдещия върховен представител/заместник-председател на Комисията да се възползва от практиката на периодични явявания на върховните представители и на комисаря по външните отношения пред Парламента в пленарно заседание и пред парламентарната комисия по външни работи и от практиката на неофициални срещи за установяването на редовни, системни и същностни консултации с Парламента и неговите компетентни органи, а също така да включи Парламента в процеса на вземане на решения, така че да повиши прозрачността и отчетността на основните решения в областта на ОВППС; изтъква, че бъдещата длъжност върховен представител/заместник-председател на Комисията ще черпи легитимност пряко от Парламента;
59. Подчертава още, че отношенията Съвет—Парламент също трябва да бъдат преразгледани, за да се вземат предвид основните реформи в бъдещата ОПСО и засилените правомощия за упражняване на контрол от Парламента след прехвърлянето на останалите компетенции на Западноевропейския съюз към ЕС; във връзка с това приветства приемането на разпоредби относно засиленото сътрудничество между Европейския парламент и националните парламенти;

Четвъртък, 5 юни 2008 г.

60. Отправя искане за създаване на междуинституционално споразумение между Парламента и Съвета, определящо техните работни отношения в областта на външната дейност, включително споделянето на поверителна информация, към момента на влизане в сила на Договора от Лисабон; отправя искане Рамковото споразумение между Комисията и Парламента да бъде актуализирано, като се вземат предвид разпоредбите на Договора от Лисабон;

61. Отправя искане бъдещият върховен представител/заместник-председател на Комисията да встъпи в длъжност заедно с новата Комисия на 1 ноември 2009 г., да бъде намерено временно решение за периода между влизането в сила на Договора от Лисабон и 1 ноември 2009 г. и да бъдат проведени цялостни консултации с Парламента при номинирането от Европейския съвет със съгласието на председателя на Комисията на първия върховен представител/заместник-председател на Комисията, както и при всяко друго временно назначение; в този контекст препоръчва да се установи ad hoc процедура на изслушване за номиниране на върховен представител/заместник-председател на Комисията, като Комисията по външни работи изпълнява функциите на водеща комисия;

62. Подчертава значителното въздействие, което създаването на ЕСВД ще има върху външните отношения на Съюза; подчертава необходимостта от прозрачност и демократичен принос към този процес; припомня своето право да бъде консултиран относно създаването на ЕСВД съгласно член 27, параграф 3 от Договора за ЕС; изисква пълно участие в подготвителната работа в това отношение; позовава се на своя постоянен доклад по този въпрос; изразява надежда, че създаването на ЕСВД ще осигури по-голяма яснота по отношение на критериите за назначаването и оценяването на специални представители на ЕС, включително определянето на задачите им и тяхната цел, продължителността на мандата им, както и координирането и взаимното допълване с делегациите на Европейската комисия;

63. Призовава бъдещия върховен представител/заместник-председател на Комисията, както и Съвета и Комисията, да засилят съвместната работа със съществуващите многостранни парламентарни асамблеи (СПА АКТЬ—ЕС, EuroMed, EuroLat и, след нейното създаване, Euro-Nest), които позволяват на парламентаристи от Съюза да се срещат с някои от най-важните си колеги, тъй като това явно добавя стойност при последователността и ефикасността на външната дейност на Съюза;

64. Счита, че парламентарният контрол е от първостепенно значение за ЕПСО; в тази връзка приканва Комитета по политика и сигурност (КПС) да въведе съвместно с Парламента механизъм във връзка с поверителна информация относно назряващи кризи или събития в областта на международната сигурност, подобен на механизмите, съществуващи в няколко национални парламента на държави-членки на ЕС, който в зависимост от степента на поверителност би приемал различна форма — от закрити заседания на комисии до съвместни заседания на КПС с определени членове на съответните комисии и подкомисии;

65. Смята за необходимо да се предвиди председателят на комисията по външни работи да присъства на неофициалните срещи на министрите на външните работи на държавите-членки (срещи Gynnich), следвайки това, което е вече установена практика за неофициални срещи на Съвета в други области от политиката;

66. Подчертава необходимостта да се гарантира демократична отчетност и прозрачност на дейностите, предприемани от Европейската агенция по отбрана;

Финансиране на ОВПС/ОПСО в контекста на Договора от Лисабон

67. Отбелязва със задоволство засилването съгласно Договора от Лисабон на бюджетните правомощия на Парламента по отношение на всички разходи на ЕС, включително ЕСВД, предоставящо на Парламента равнопоставеност със Съвета, премахването на разграничаването на задължителни и незадължителни разходи и превръщането на многогодишната финансова рамка в правно обвързващ инструмент;

68. Изразява съжаление за излишната сложност на разпоредбите за бързо финансиране на дейности в сферата на ОПСО извън бюджета на ЕС; настоява всички външни дейности на Съюза (включително тези в рамките на бъдещата ОПСО, но с изключение на разходите за военни цели) в бъдеще да бъдат финансирани от общия бюджет на ЕС;

Четвъртък, 5 юни 2008 г.

69. Подчертава във връзка с това, че следва да се обърне особено внимание на наблюдението на управлението на граждански кризи, при които се обединяват различни отговорности на Съвета, Комисията и държавите-членки, за да се гарантира оптимална ефективност и координация;

70. Признава полезността на съвместните консултативни срещи на бюрата на Комисията по външни работи и Комисията по бюджети и председателя на КПС, предвидени в посоченото по-горе Междуйнституционално споразумение от 17 май 2006 г.; същевременно подкрепя идеята за това председателите и/или докладчиците на парламентарните комисии, отговарящи за външната дейност, да вземат участие в дейността на новия комитет за съгласуване на новата бюджетна процедура, ако се прецени, че съществува такава необходимост в контекста на годишната процедура;

71. Изисква в духа на споменатото Междуйнституционално споразумение от 17 май 2006 г., което предвижда структуриран диалог между Съвета и Парламента, Съветът да информира Парламента преди приемането на всяко решение, предвиждащо разход за ОВППС;

72. Счита общата сума от 1 740 млн. евро, предвидена за ОВППС за периода от 2007 г. до 2013 г., за недостатъчна за постигане на амбициозните и специфични цели на ЕС като глобален фактор, като признава, че финансирането на ОВППС, договорено за 2008 г. и възлизащо на 285 млн. евро, представлява важна стъпка напред в сравнение със средствата, отделени за тази цел по-рано (и увеличение от 125 млн. евро спрямо 2007 г.); подчертава, че това увеличение следва да бъде съпроводено от засилване на мерките за парламентарен контрол и подобряване на сътрудничеството от страна на Съвета;

73. Ще представи специални предложения относно финансирането и бюджетния контрол на ЕСВД в рамките на предстоящия си доклад по този въпрос;

*

* *

74. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и парламентите на държавите-членки, генералния секретар на ООН, генералния секретар на НАТО и председателя на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа.

Европейската стратегия за сигурност и Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО)

P6_TA(2008)0255

Резолюция на Европейския парламент от 5 юни 2008 г. относно изпълнението на Европейската стратегия за сигурност и Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) (2008/2003(INI))

(2009/C 285 E/04)

Европейският парламент,

- като взе предвид Европейската стратегия за сигурност, приета от Европейския съвет на 12 декември 2003 г.,
- като взе предвид Договора от Лисабон, подписан в Лисабон на 13 декември 2007 г.,
- като взе предвид заключенията на Председателството на Европейския съвет от 14 декември 2007 г.,
- като взе предвид докладите относно Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) на Председателството на Съвета от 18 юни и 10 декември 2007 г.,